

İstircâ'
Nimete şükür, belâlara sabır

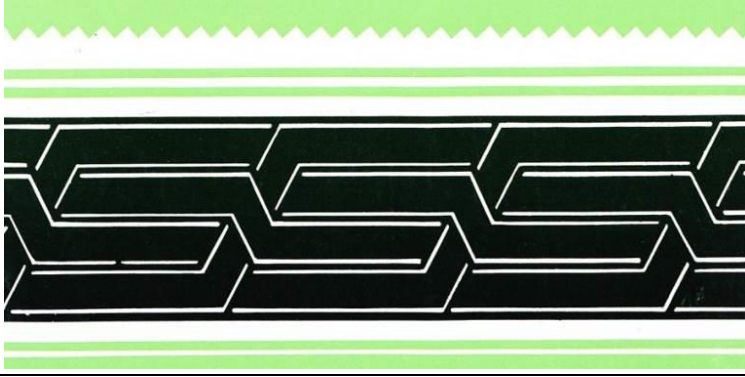
İstircâ'

Ni'mete şükür, belâlara sabır

Y A Z A N

Ali Celâleddin Karakılıç

2020

İstircâ'
Nimete şükür, belâlara sabır

İstircâ'
Ni'mete şükür, belâlara sabır

Y A Z A N

Ali Celâleddin Karakılıç

2020

İstircâ'

Nimete şükür, belâlara sabır

✽

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ın adıyla

Her türlü hamd-ü senâ', âlemlerin Rabbi olan Allâh'adır.

Salât ve selâm Rasûlümüz Hazreti Muhammed üzerine,

O'nun tüm Âl ve Ashâb'ının üzerine olsun.

✽

İstircâ'

Nimete şükür, belâlara sabır

İstircâ'

Ni'mete şükür, belâlara sabır

Ruhlar âlemindeki (Ahd-i mîsak'daki) **Aslî** (fitrî) îmânını, dünyâ hayâtında da, kendi hür irâdesi ile yenileyip **Kesbî** îmâna çevirerek takvâ ve ihlâs sâhibi olan mükellef bir **Müslümân'ın kalbinde, Allâh sevgisi'nden ve Allâh korkusu'ndan** başka hiç bir şey' yer etmemelidir. Aynı zamanda böyle bir Müslüman, karşılaşacağı herhangi bir musîbet ve belâları da (**innâ li'llâhi ve innâ ileyhi râciûn** : **innâ li'llâhi ve innâ ileyhi râciûn**) **innâ ileyhi râciûn**: **-Biz (dünyâda) Allâh'ın (teslim olmuş kulları) yız ve biz (âhiretde) O'na dönücüleriz-** diyerek yüce Rabb'ine karşı büyük bir teslîmiyet gösterip **istircâ'** da bulunmalıdır.¹

Çünkü, “Kazâyâ rızâ, tarîk-i selâmetdir. Kul, Allâhü Teâlâ'nın gayri her neye muhabbet ederse **muhabbeti**, o şey'in âfâtına (bir musîbet olmasına) sebep olur. Bunun için **muhabbet-i ilâhîyye'nin** gayri hiçbir şey' **bâkî** olmadığından her şey' zevâl bulur, ancak **muhabbet-i ilâhîyye bâkî** kalır”.

“Meselâ, **Hazreti Âdem aleyhi's-selâm** Cennet'e muhabbet edince araya Şeytan'ın hîlesi girdi ve Hazreti Âdem **aleyhi's-selâm** Cennet'den yer yüzüne indirildi ve bu sûretle de elinden Cennet gitti; fakat Âdem **aleyhi's-selâm Zikru'llâh** ile berâber kaldı”.²

¹ -İstircâ':Geri dönme ma'nâsına olup bir musîbet zamânında (**innâ li'llâhi ve innâ ileyhi râciûn**)

innâ li'llâhi ve innâ ileyhi râciûn:**-Biz (dünyâda) Allâh'ın (teslim olmuş kulları) yız ve biz (âhiretde) O'na dönücüleriz-** cümlesini söylemekdir.

² -Âdem **aleyhi's-selâm**, İblis'in yeminle söylediği “**Rabb'iniz size bu ağacı, başka bir şey' için değil, ancak iki melek olacağımız, yâhud (cennetde) ebedî kalıcılardan olacağımız için yasak etdi**” (A'râf, 20) sözüne inanarak cennete muhabbet etmişti.

İstircâ'

Nimete şükür, belâlara sabır

“Hazreti **Ya’kûb** *aleyhi’s-selâm*, Yûsuf *aleyhi’s-selâm*’a fazlaca muhabbet etti. Aralarında senelerce ayrılık vukû’ buldu. Neticede Yûsuf *aleyhi’s-selâm* ile buluştu. Fakat Ya’kûb *aleyhi’s-selâm* ancak **Zikr-i Hakk** ile berâber kaldı”.

“Bunun için insana lâzım olan, ifrâd ve tefrîd’den sakınarak herhangi bir şey’e fazla muhabbetten çekinmektir. Çünkü, dünyânın her cüz’ünde zevâl zarûrî olduğundan fazla muhabbetin âkıbeti de gönül azâbı ve minnettir”.

“Şu halde **muhabbet**, ancak zevâlden münezzeh olan, ezelen ve ebeden dâim ve bâkî’ olan Allâhü Teâlâ’ya olmak lâzım gelir”.³

Kezâ, Yûsûf *aleyhi’s-selâm*’a fazla muhabbet duyan Azîzin karısı Züleyhâ, kendisini ayıplayarak dedikodular yapan kadınları bir ziyâfete da’vet edip topladı ve Yûsuf’a “*Çık karşılarna*” dedi. O da kadınların karşısına çıkınca, O’nu gören kadınlar, hayranlıkla Yûsuf’a bakarken farkında olmadan ellerindeki bıçakla ellerini kesdiler ve “*Allâh’ı tenzih ederiz. Bu, bir beşer değildir. Bu, çok şerefli bir melekden başkası değildir*” dediler. Züleyhâ da “*İşte, beni kendisi hakkında ayıpladığınız zât budur. Yemin ederim ki eğer o, kendisine emredeceğimi yapmazsa zindana atılacak ve zillete uğrayacaklardan olacaktır*” dedi. Yûsuf *aleyhi’s-selâm* da, “*Yâ Rabb, zindan bana bunların da’vet ettikleri şey’den daha sevimlidir. Eğer sen bunların tuzaklarını benden döndürmezsen belki onlara meyleder, câhillerden olurum*” diye duâ etdi. Allâhü Teâlâ’da onun duâsını kabul edip onların tuzaklarını kendisinden uzaklaştırdı. Yûsûf *aleyhi’s-selâm* da, **Zikru’llâh** ile berâber kaldı.

³ -Hulâsatü'l-Beyân fî Tefsîri'l-Kur’ân,C.1.ss.268.Mehmed Vehbi.

İstircâ'

Nimete şükür, belâlara sabır

Aynı şekilde, Hazreti Yûsuf *aleyhi's-selâm*'a fazlaca muhabbet eden Züleyhâ da, yıllar sonra O'na kavuşunca **Zikru'llâh** ile berâber kaldı.

İbrâhim *aleyhi's-selâm*, Nemrud ve adamları tarafından ateşe atılırken ve İsmâil *aleyhi's-selâm*'ı kurban ederken, **muhabbet-i ilâhîyye**'den gayri hiçbir şey'e muhabbet etmedi. Bunun için de Yüce Rabb'inin lütfuna mazhar olarak ateş güllük gülüstanlık oldu. Oğlu İsmâil *aleyhi's-selâm*'ı kurban ederken de baba-oğul Allâhü Teâla'ya büyük bir teslimiyet gösterdiler. Cenâb-ı Hakk da, oğlunun yerine kurban edilmek üzere *-Cebrâil aleyhi's-selâm ile-* büyük bir kurbanlık koç gönderdi ve o kurban edildi. Bu suretle de baba-oğul, her zaman ve her yerde, **Zikru'llâh** ile berâber olduğunu ins-ü cinne ve âlemlere temâşâ etdirip isbât etdi.

Hazreti Muhammed *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem*, hastalığı esnâsında okuduğu son hutbesinde “*Allâhü Teâlâ kulunu (Rasûl'ünü) dünyâ hayâtı ve ni'metleri ile âhîret hayâtı ve ni'metleri arasında muhayyer bıraktı. Allâh'ın kulu da âhîret hayâtını ve ni'metlerini tercih etdi*”

“*Ümmetinden her hangi birini bu dünyâda dost edinmekliğim îcâb etse, bu dost Ebû Bekir olurdu. Fakat İslâm râbitası (dîn kardeşliği) hepimizi kardeş etmiştir*” buyurarak dünyâ hayâtının ni'metlerine karşı **Muhabbetü'llâh**'ı tercih etdi;

Mi'râc'da Sidretü'l-müntehâ'ya varınca kâinâtın künhüne vâkıf olduğu, Cennet ve Cehennem'in temâşâ etdirildiği ve Sidretü'l-müntehâ'dan ötede hiçbir mahlûka nasîp olmayan yüce bir makâma yükseltildiği halde,

İstircâ'

Nimete şükür, belâlara sabır

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى . لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى .

“(O'nun) gözü (gördüğünden) ağmadı, (onu) aşmadı da”.

“**And olsun ki O, Rabb'inin en büyük âyetlerinden bir kısmını görmüştür**”.⁴

âyet-i kerîme'sinde ifâde buyurulduğu üzere hiçbir şey'e rağbet edip bakmayarak **Muhabbetü'llâh**'ı tercih etdi;

Vedâ' Haccı hutbesinde de:

“Ey insanlar, bu âlemde olan işler Allâh'ın kazâ ve kaderine tâbi'dir. Her şey' vaktini bekler. Allâh acele etmez. Takdîre galebe isteyenler mağlûb ve mahcûb, Allâh'a hîle etmek isteyenler perişân olur”.

“Çok vâsî' olan **Havz-ı Kevser**'e sizden evvel ulaşacağım. Yarın hepimiz **Kevser Havuzu** kenarında buluşacağız. Evvel gidiyorum. Sizin Hakk yolunda can fedâ' ederek yaptığınız hizmetlerinize şehâdet edeceğim. Şu anda cennetdeki havuzumu görüyorum. **Emîn olunuz ki yine şu anda bana arzın hazînelerinin anahtarları verildi**, bütün cihâna İslâm nûrunun intişârı tebşîr edildi” buyurarak arzın hazînelerinin yerine **Muhabbetü'llâh**'ı tercih etdi.

Bu suretle de bütün ömrü boyunca **Zikru'llâh** ile, **Zikr-i Hakk** ile berâber olduğunu ve **Habîbu'llâh** şerefine lâıyk bulunduğunu ve ezelde rûhlar âleminde iken Levh-ı mahfûz'a **Kelime-i Tevhîd** yazılırken Rabb'inin ismi ile kendi isminin niçin berâber yazılmış olduğunu, ins-ü cinne ve âlemlere temâşâ ettirip isbât etdi. Bunun için de (*الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ* .) : *Kişi, sevdiği kimse ile berâberdir*”.⁵ buyurdu.

⁴ -Necm,17-18

⁵ - Buhârî, Kitâbü'l-Edeb,Cüz'.8.ss.48

İstircâ'

Nimete şükür, belâlara sabır

Bunun için, “Kazâ ve kadere râzı olmak büyük bir **Makam**’dır. Bu makâmı kazanan bir nefse, **Nefs-i râdiyye** denilir. Bu makâma ulaşmak için İnsan nefsinin, şu mertebelerden geçmesi lâzımdır:

1-**Nefs-i emmâre**: insanı kötülüğe sürükleyen nefis,

2-**Nefs-i levvâme**: Dînî bilgileri ve ahlâk-ı Muhammediyyi öğrendikçe yaptığı kötülüklerden huzursuzluk duyan, rahatsız olan, pişmanlık duyan nefis;

3-**Nefs-i mutmainne**: İtmînâne ermiş -*emîn olmuş, sükûna kavuşmuş, Hakk’a yakîn olmuş*- nefis (rûh);

“İyilik ile kötülüğü ayırt eden böyle **bir nefis** (rûh), temizlenerek kalb nûru ile nurlanıp kişiyi Allâh’a yaklaştıran böyle **bir nefis** (rûh), böyle bir itmînâna erişi, böyle emîn ve mutmain bir hâli elde edişi, ancak vâcibü’l-vücûd olan Allâhü Teâlâ’yı **zîkr** ile elde eder” ki şu âyet-i kerîme, bunun açık bir delilidir:

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ ط أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ. ط

“**Bunlar**, (Allâh’ın gönüllerini kendisine çevirip doğru yolailetlediği kimseler), **îmân edenler ve kalbleri** (gönülleri) **Allâh’ın zikri ile sükûnete kavuşanlardır. Haberiniz olsun ki kalbler, ancak Allâh’ın zikri ile** (O’na kulluk ile) **huzûr bulur**”.⁶

4-**Nefs-i râdiyye**: Allâhü Teâlâ’dan gelen her türlü kazâ ve belâyâ râzı olup sabreden, râzı olan, hoşnud olan nefis;

5-**Nefs-i merdiyye**: Râzı edilmiş, hoşnut edilmiş nefis;

⁶ -Ra’d, 28.

İstircâ'

Nimete şükür, belâlara sabır

Hem **râdiye**, hem **merdiyye** olarak, öyle bir hale dön ki (يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ : رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ) senden hoşnut)⁷ olsun.

Bunun için âyet-i kerîme'de şöyle buyurulmuştur:⁸
يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ. ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً. فَأَدْخِلِي فِي عِبَادِي.
وَادْخُلِي جَنَّتِي.

“Ey itmînâne ermiş (emîn ve mutmaîn olan) **rûh**. Dön **Rabb'ine**, sen **O'ndan râzı**, **O senden râzı** olarak. **Haydi gir kullarımın içine. Gir Cennet'ime**”.⁹

يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ. الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ. اذْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ.

“Ey benim âyetlerime îmân edip de müslüman olan kullarım, bugün size hiçbir korku yoktur. Siz mahzun da olmayacaksınız”.

“Sürur ve ikrama müstağrak olduğunuz halde, siz de, (mü'min) zevceleriniz de, girin cennet'e”.¹⁰

Bunun için, kazâ ve kadere râzı olmak büyük bir **Makam** olduğundan, kazâ ve belâ'ya sabır hakkında da şöyle buyurulmuştur:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ط إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ. وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ ط بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ. وَلَنْبَلُوَكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالتَّمَرَاتِ ط وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ. لا

⁷ -Beyyine, 12.

⁸ -Hak Dini Kur'an Dili Türkçe Tefsir, C.1 ss.549. Elmalılı M.Hamdi Yazır.

⁹ -Fecr, 27-30

¹⁰ -Zuhuf, 68,69-70.

İstircâ'

Nimete şükür, belâlara sabır

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ. ^ط أَوْلَيْكَ عَلَيْهِمْ
صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ^{لا} وَأَوْلَيْكَ هُمْ الْمُهْتَدُونَ.

“Ey îmân edenler, (tâate ve belâyaya) sabr ile, bir de namaz ile (Allâhü Teâlâ’dan) yardım isteyin. Şübhesiz ki Allâh (ın yardımı) sabr edenler ile berâberdir”.

“Allâh yolunda öldürülmüş olanlar için -Ölüler- demeyin. Bi’l-akis onlar diridirler. Fakat siz iyice anlayamazsınız”.

“And olsun, sizi biraz korku, (biraz) açlık, (biraz da) mal, can ve mahsulden yana eksiltme ile imtihan edeceğiz. Sabr edenlere (lûtf-ü keremimi) müjdele”.

“Ki onlar kendilerine bir belâ’ (bir musibet) geldiği zaman, إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ:-Biz (dünyâda) Allâh’ın (teslim olmuş kulları) yız ve biz (âhiretde) O’na dönücüleriz- diyenlerdir”.

“Onlar, (o teslîmiyet ve istircâ’ı gösterenler yok mu? onlar), Rabb’lerinden (gelen) mağfiretler ve rahmet hep onların üzerindedir ve onlar doğru yola erdirilenlerin ta kendileridir”.¹¹

¹¹ -Bakara,153-157.

Bu âyet-i kerîme’ler hakkında, Saîd ibn-i Cübeyr radiye’llâhü anhümâ der ki: Bu ümmete verilen şu güzel haslet (istircâ’), hiçbir ümmete nasîp olmamıştır. Eğer o, Ya’kûb aleyhi’s-selâm’a verilmiş olsaydı gâib etdiği oğlu Yûsuf aleyhi’s-selâm hakkında (vâ esefâ) demezdi.

Bu hâdiseyi anlatan âyet-i kerîme’nin tamamı şöyledir:

(Ey Yûsuf’ün üstünde: قَالَ يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ يُونُسَٰ وَأَبْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ.)
(titreyen) **tasam**, (gel, şimdi tam senin gelmen zamânıdır) **dedi ve hüzn-ü**

İstircâ'

Nimete şükür, belâlara sabır

Bu âyet-i kerîme'ler hakkında, merhûm ve mağfûr Mehmed Vehbi Efendi de, Hulâsatü'l-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, C.1.ss.267. de şöyle demektedir:

“Bir takım belâlara mübtelâ olmamak için kullukda sâbit kadem olmak ve insanlık hâli herhangi bir kusûra mübtelâ olduktan sonra da kusûrunun affını dilemekle belânın üzerinden kaldırılmasını Cenâb-ı Hakk'dan dâimâ istemek lâzımdır. Herhangi bir belâyı vukûundan evvel haber vermek Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm* için bir mu'cize olduğu gibi, insanların metânet-i kalbiyyelerine de vesîle olur. Zirâ, musîbetin geleceğini bilen bir kimse, musîbete hazırlanmış olacağından sabrı ve metâneti ziyâde olur ve o musîbet geldiği zaman çok feryad etmez”.

“Bunun için Cenâb-ı Hakk kullarının, bu âyet-i kerîme'de ifâde buyurulan musîbetler ile imtihan olunacaklarını haber verdi ki vukûunda sabr etsinler, feryâd etmesinler ve ihlâs üzere bulunsunlar. Çünkü, insanın herhangi bir belâ'ya uğraması hâlinde ihlâsı ve Rabb'isine olan ilticâ'sı daha ziyâde olduğundan herhangi bir musîbete mübtelâ olmak ihtimâlini düşünerek tuğyân etmez ve dâimâ ihlâs üzere bulunur”.

“Musîbet, insana isâbet eden sevilmeyecek bir şey'dir. Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm*'ın **-Mü'mine ezâ' veren her şey'**,

kederinden gözlerine ak düşdü. (Bununla berâber) **O, artık gamını tamâmen yutmakda idi**”. Yûsuf,84.

Kur'ân-ı Hakîm ve Meâl-i Kerîm,C.1.ss.44.Hasan Basri Çantay.

Salevât: Bu lâfız aslında duâ ma'nâsına ise de burada -bu vasıflara sâhip olan kulları-, Allâhü Teâlâ'nın mağfîret ve tezkiye etmesi (temize çıkarması) ve medh-ü senâ' buyurması anlamındadır.

Rahmet: lûtf-ü ilâhî ma'nâsındır.

Bu âyet-i kerîme'de ifâde buyurulan sıfatlara sâhip olan kimseler için rahmetin bolluğuna işâret etmek için (Salevât) lâfzı, cemi' sığası ile ifâde buyurulmuştur.

İstircâ'

Nimete şükür, belâlara sabır

mü'müne musîbetdir- hadîs-i şerîfî, bu ma'nâyı te'yîd eder ve musîbet zamânında (**إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ**) : **İnnâ li'llâhi ve innâ ileyhi râciûn**) kelime-i tayyibesi Ümmet-i Muhammed'e mahsûs bir atıyye-i ilâhiyedir (ilâhî bir ihsândır). Zîrâ, bu kelime ile musîbete rızâ göstermek diğer ümmetlere verilmemiştir. Çünkü, Allâhü Teâlâ'nın, o kulunu musîbet ile terbiye ettiği bir zamanda *-Biz Allâh'ın mahlûkuyuz ve âkıbet Allâh'ın huzûruna rücû' edeceğiz-* diyerek teslîmiyetini ve musîbete râzı olduğunu izhâr etmesi, büyük bir meziyet olduğundan onun karşılığında verilecek olan büyük ecri de bu ümmete mahsûs kılmıştır".

“Bunun için Ehl-i îmân hakkında musîbet, ukubet olmayıp ayn-ı ni'met olduğu ve musîbetin hâlikı, Allâhü Teâlâ olduğu ve musîbet zamânında (**İnnâ li'llâhi ve innâ ileyhi râciûn**) cümlesi ile mukâbele etmek; Allâhü Teâlâ'dan her ne gelirse râzı olduğunu izhâr demek olduğu ve bu cümle ile ahireti, haşri ve neşri ikrâr ettiği cihetle büyük sevâba nâil olacağı, bu âyet-i kerîme'den müstefâd olan (anlaşılan) fevâid (faydalar) cümlesindedir”.

Bir kimseye musîbet isâbet ettiği zaman bu kelime-i Tayyibe ile Rabb'isine ilticâ' ederse Allâhü Teâlâ'nın o musîbeti o kimse üzerinden kaldıracığı ve ahiretini güzel kılacağı ve o musîbetden meydana gelecek zarar karşılığında ondan daha iyisini halk edeceği husûsu da, Hadîs-i şerîf'de ifâde buyurulmuştur.

Kazâya rıza, tarîk-i selâmet olduğu halde, buna rızâ göstermeyen Mûsâ *aleyhi's-selâm*'ın kavmi hakkında şöyle buyurulmuştur:

“(Mûsâ *aleyhi's-selâm*'ın kavmi **-Tih-** sahrâsından çıkdıktan sonra) **şu kasabaya girip dilediğiniz yerde**

İstircâ'

Nimete şükür, belâlara sabır

istediğinizi bol bol yeyin, Bâb-ı hitta'dan (kemerleri aşağı indirilmiş kapıdan) **secde ederek** (eğilerek, saygı göstererek) **girin ve** (isteğimiz) **Hitta** (dır, günahlarımızın dökülüp düşmesidir) **deyin**, (bu sûretle tevbe edin de o sâyede) **kusurlarınızı örtelim, iyilik** (ve tâat) **edenler** (in ecrin) **i de daha fazla artıralım, demişdik”**.

“İçlerinden nefislerine) **zulm edenler ise sözü kendilerine söylenenden başkasına çevirmişlerdi** (de **Hitta**:günâhımızı affet yerine, emr-i ilâhî'yi hafife alıp eğlenerek **Hinta**:buğday veyâ **Hinta-i hamra**: kırmızı buğday isteriz, demişlerdi). **Biz de o zâlimlerin üstüne gökden -yaptıkları fıskın karşılığı olmak üzere- murdar bir azâb** (tâun) **indirmişdik** (de hepsi çok kısa bir zamanda helâk olup gitmişlerdi)”.¹²

Şu halde sevindirici veyâ üzücü herhangi bir hâdisе karşısında, Yüce Rabb'imiz Allâhü Teâlâ'ya yönelip O'na kayıtsız şartsız teslim olarak karşılaşılan o musîbet ve belâları, büyük bir sabırla, (إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) : **İnnâ li'llâhi ve innâ ileyhi râciûn: -Biz (dünyâda) Allâh'ın (teslim olmuş kulları) yız ve biz (âhiretde) O'na dönücüleriz-** diyerek büyük bir teslimiyetle **istircâ'** da bulunmak, dünyevî uhrevî her türlü **mutluluğun** anahtarıdır.

“Şu halde **muhabbet**, ancak zevâlden münezzeh olan, ezelen ve ebeden dâim ve bâkî' olan Allâhü Teâlâ'ya mahsus olmak lâzım gelir ki o da ancak, dünyâda ve âhiretde hiçbir zaman zevâl bulmayacak olan **Zikru'llâh, Zikr-i Hakk'**dir”.

Bunun için Rabb'ine yönelip O'na kulluk yapmaya çalışan ihlâs ve takvâ sâhibi bir Müslümân, kendisini sayısız

¹² -Bakara, 58-59.

İstircâ'

Nimete şükür, belâlara sabır

ni'metlerle şereflendiren Rabb'inden başka hiç bir şey'e ve hiç bir kimseye muhabbet duymaz. Sevdiklerini Allâh için sever, yerdiklerini de Allâh için yerer.

دَعْوِيَهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَحَيْثُ هُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۚ وَأَخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞

“Onların (cennetdeki) duâları -Sübhâneke'llâhümme: Yâ Allâh, Seni tesbîh ve tenzîh ederiz- sözüdür.

Oradaki (cennetdeki) tahıyyetleri (sağlık temennîleri) de selâm'dır.

Duâlarının sonu da -El-hamdü li'llâhi Rabbi'l-âlemîn: Hamd olsun âlemlerin Rabbi olan Allâh'a- (dır)”¹³.

Bunun içindir ki “Ni'mete şükür, zevâline mâni'dir” esâsına binâen şöyle buyurulmuştur:

هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي ۖ لِيُبَلِّغُنِي بِمَا كُفِّرْتُ ۖ وَأَمِنْ شُكْرٍ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ
وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ.

“Bu (şekildeki davranışlar), Rabb'im'in fazlındandır. Şükür mü edeceğim, yoksa (nankörlük edip) küfrân-ı ni'mette mi bulunacağım. Bu, beni imtihân ettiği içindir”.

“Kim şükr ederse kendi nefsi lehine (kendi fâidesine) dir. Kim de küfr ederse şübhe yok ki Rabb'im (onun şüküründen) müstağnidir. (Hem O), hakkıyla kerem sâhibidir”¹⁴.

¹³ -Yûnûs, 10.

¹⁴ -Neml, 40.

İstircâ'

Nimete şükür, belâlara sabır

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ ۗ إِنَّهُ
بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ. وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ
الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ. وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ ۗ وَهُوَ
عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ. وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبْتُمْ أَيْدِيكُمْ
وَيَعْتَمِدُوا عَنْ كَثِيرٍ ۗ ط.

Eğer Allâh bütün kullarına (müsâvât üzere) bol rızık verseydi yeryüzünde muhakkak ki taşkınlık ederler, azarlardı. Fakat O, ne miktar dilerse (rızkı okadar) indirir. Şüphe yok ki O, kulların (ın her hâlin) den hakkıyla haberdardır, (her şey'i) kemâliyle görendir”.

O, (insanlar) ümitlerini kestikten sonra, yağmuru indirmekte, rahmetini yaymakta olmandır. O, hakîkî dost, her hamde lâyıktır”.

“Göklerin ve yerin ve bunlar içinde yayıp ürettiği bütün canlıların yaratılışı O'nun âyetlerindedir. O, bütün bunları (kıyâmet gününde) toplamaya da, ne zaman dilerse, hakkıyla kâdirdir”.

“Sizi, çarpan her musîbet, kendi ellerinizin işleyip kazandığı (günahlar) yüzündendir. Bununla berâber (Allâh) bir çoğunu da afveder (de musîbete uğratmaz)”¹⁵

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ.

"Senin Rabb'in -ehâlisi (birbirini) ıslâh edib dururken de- o memleketleri sırf şirk ve küfür yüzünden (veyâ bir kısım zulümler nedeni ile) (hemen) helâk edecek değil ya”¹⁶

¹⁵ -Şûrâ' 27-28-29-30.

¹⁶ -Hüd, 117.

İstircâ'

Nimete şükür, belâlara sabır

Âyet-i kerîme'sinde ifâde buyurulan **va'd-i ilâhî**'ye göre ve *-Allâhü Teâlâ'nın, rahmetinin ve hikmetinin bir eseri olarak, Tevhîd Dîni İslâm'a yönelip tevbe etmeleri için mühlet verdiği bir toplumu şirk ve küfür yüzünden veyâ yaptıkları zulümler nedeni ile hemen helâk etmeyeceği esâsına binâen-, hâlen ayakta durabiliyor isek, bu mühlet, -Allâh korusun, Tevhîd Dîni İslâm'a yönelip ona teslim olmadığımızın cezâsı olarak bir helâke uğradığımız zaman, kendi amelimize kendimizin şahid olup bir i'tiraz hakkımızın kalmaması için- Allâhü Teâlâ'nın bizlere olan sonsuz **rahmetinin ve hikmetinin** bir neticesidir.*

Bunun için, hem kendi memleketimizde, hem de tüm dünyâda, **Korona Virüsü**'nün tahrîbâtını gören ba'zı siyâsîlerin, **"Bu günden sonra hiçbir şey' eskisi gibi olmayacak"** sözlerinin getireceği **değişim**, İslâm Dîni'nin Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esaslarına göre olursa, fevka'l-âde **güzel bir değişim** olur ki böyle bir değişim;

إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةٍ سَنَةٍ مِنْ مُجِدِّدٍ لَهَا دِينَهَا.

"Şübhesiz Allâhü Teâlâ, her yüz sene başında bu ümmetin dînini yenileyen bir müceddid gönderir".¹⁷ müjdesine de uygun olur. Çünkü, Müslümân'ların tek bir toplum hâlinde kendilerinden olan; Allâh'a ve Rasûl'üne itâat eden bir **ulü'l-emr**'e itâat edip onun etrâfında toplanmaları ve ona itâat hâlinde olmaları, İslâm'ın en başta gelen ve farz olan hükümlerindedir.

Aksi şekiller ise, Allâhü Teâlâ'nın, aşağıdaki **Korona Virüsü** ile yaptığı uyarılarını hesâba katmamak olur ki böyle

¹⁷ -Et-Tâcû'l-Câmiu li'l-Usûl fi Ehâdîsi'r-Rasûl s.a.v. C.3.ss.428.

(Ebû Dâvud, El-Hâkim ve El-Beyhekî). Eş-Şeyh Mansûr Ali Nâsîf.

İstircâ'

Nimete şükür, belâlara sabır

bir değişimin sonu, “**Nimete şükür, belâlara sabır**” yerine, bir bataklıktan çıkıp diğer bir bataklığa girmek olur

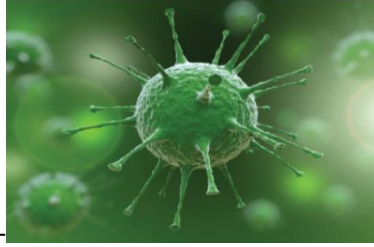
(فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ) :**İşte, ey akıl ve basîret sâhibleri, siz (bundan) ibret alın (ve Hakk'a) yönelin**¹⁸.

“(Dünyâda ve âhiretde) **selâm** (ve selâmet), **doęruya** (Hakk'a ve hakîkâte) **tâbi' olanlardır**”.¹⁹

Ali Celâddin Karakılıç

08-Nisan-2020

15-Şa'ban-1441

Corona Virüsü

Ben bir Korona Virüsü'yüm. Kendim küçük ama tahribâtım büyüktür. Rabb'imin küçücük bir askeri ve elçisiyim. O'na ve O'nun ni'metlerine karşı nankörlük yapan isyankâr kullarını uyarmak için geldim. Görevim bitince gideceğim. Uyarılarımı kabul etmezseniz, Rabb'imin âhiretdeki azâbı, hem daha şiddetli, hem daha süreklidir. Bunun için nefsinizin arkadaşı olan şeytana ve şeytânî insanlara kul olmayın. Sizleri halifelik vasfı ile yaratıp yerlerdeki göklerdeki nice ni'metleri emrinize âmâde kılan Rabb'inize lâıyk bir kul olmaya çalışın. Çalışın ki dünyâda ve âhiretde ebedî mutluluğa eresiniz.

¹⁸ -Haşr, 2.

¹⁹ -Tâ-Hâ, 4.